

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta pacis executionis publica, Oder Nürnbergische Friedens-Executions-Handlungen und Geschichte

Worinnen enthalten, wie und welchergestalt die würckliche Vollziehung des Westphälischen Friedens, sowohl in puncto Exauctorationis Militæ und Evacuationis Locorum, als auch und vornehmlich in dem hochwichtigen puncto Restitutionis ex Capite Amnestiæ & Gravaminum, biß zum völligen Schluß des ...

Meiern, Johann Gottfried von

Hannover ; Tübingen, 1737

N.I. P. Marcelli, Jesuitæ Bambergensis, Bedencken, über die Determinationem Annorum Discretionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51734)

1650.
Dec.

bern verstattet werden möchte, die bey den Catholischen Gottesdienst besuchen zu
vorsehende Weynachts-Feyertage über ddriffen.

1650.
Dec.

N. I.

P. Marcelli, Jesuita Bambergensis, Bedencken über der Determination Anno-
rum Discretionis.

Quæstio.

An determinari possit certus annorum numerus, quo Pueri vel Adoles-
centes sufficientem censeantur habere Discretionem Religionis Catholicæ
vel Augustanæ Confessionis?

Respondeo 1) universim id determinari non potest, quia non pauci
præcocis ingenii sunt: alii tardius ad iudicii maturitatem & plenum ratio-
nis usum perveniunt.

Resp. 2) Fides est donum Dei, non habitualis dumtaxat, quæ in Ba-
ptismo infunditur, sed & actualis, qua usu rationis præditi revelati a Deo
fidei Articulis assentimur: Hoc autem tempore diverso diversis donum
impertitur, prout diverso modo dispositi & instructi sunt.

Resp. 3) Constat ex authenticis Historiis, aliquos puerili ætate peccasse
mortaliter & damnatos esse, uti de Pueri quinquenni scribit S. Gregorius
in Dialogis: ergo habuerunt usum plenum rationis, absque hoc enim ne-
mo peccat graviter, qui autem potest se obligare Diabolo, potest se obliga-
re Deo, Capite Mulier, causa 2. §. 1. Similiter constat aliquos ejus ætatis ob
Confessionem fidei Catholicæ affectos esse martyrio, ut S. Symphonianum,
ergo potuerunt discernere internum, & alios fidem Catholicam & Augu-
stanam Confessionem.

Resp. 4) Nemo potest valide contrahere Sponsalia ante usum plenum
rationis, Jure autem positivo Ecclesiastico ad eorum valorem requiritur se-
ptennium, & sumitur ex Capite: Literas, Capite: accessit 5. de desponsatione
Impuberum. Porro jus illam ætatem constituit ex præsumptione, quod
circa illam solet elucere usus rationis, ut possit satis intelligi, quid
agatur ad obligationem contrahendam, si tamen constet vel ex utra-
que vel ex alterutra parte nondum fuisse usum rationis, sponsalia sunt in-
valida, nisi deinde vel expresse vel tacite per cohabitationem ratificentur, quæ
ratihabitio etiam fit, si ante septennium contracta sint, ætate legitima po-
stea completa, atque hoc loco valet ista regula juris: Cum de veritate constat,
cedit præsumptio juris. Cap. puberes, de desponsatione impuberum. Ita
etiam si defectus ætatis præcoci ingenio ante septennium impleatur, vali-
de contrahuntur sponsalia, ut bene docet Sanchez lib. 1. Disp. 16. n. 9. Ratio:
quia, juxta Caput de illis 2. de desponsatione Impuberum, in matrimonio
malitia supplet ætatem, si nempe pubertas ætatem legitimam prævenit, at-
qui sponsalia sunt Dispositio ad matrimonium, ergo jus de illis idem dispo-
suisse censendum est, quod non solum ad tempus proximum septennio;
sed ad quodlibet, in quo usus rationis elucet, merito contendit Sanchez
ibidem No. 14. Illud enim omne tempus sufficit, in quo sit capacitas ad
peccandum mortaliter; eadem porro ratione idem ætatis tempus suffi-
cit, ad amplectendam libere fidem Catholicam & publice profitendam.

Resp. 5) Quotquot valide baptizantur, sive a Catholicis, sive ab Au-
gustanæ Confessionis addictis, aut aliis quibusvis, ipsa Baptismi susceptione
Ecclesiæ Catholicæ accensentur, nec Catholici esse desinunt, priusquam in
hæresin formalem incidant: Baptismus enim Sacramentum Catholicorum
est, & subicit hominem jurisdictioni Ecclesiasticæ, sumitur ex illis Apo-
stoli verbis 1. Cor. 5. v. 12. His enim supponit potestatem suam spiritualem

Rff ff 3

per:

1650. pertinere ad eos, qui sunt in Ecclesia, atqui per Baptismum ingrediuntur
Dec. in Ecclesiam, ergo per Baptismum Ecclesiae subiiciuntur.

Resp. 6) Nulli hominum sive magno sive parvo, postquam ad rationis usum pervenit, desunt auxilia divinae gratiae, per quam ad perfectam agnitionem veritatis possit venire; juxta Doctrinam Apostoli 1. Tim. 2. v. 4. Ideoque Deus illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, ut est Joan. Cap. 1. v. 9. id autem maxime locum habet in illis, qui tempore suae infantiae sunt baptizati. His igitur auxiliis Gratiae quotquot cooperantur, saepius illi, ut primum rationis usum obtinuerunt, solent se ad Deum convertere, & veros Catholicae fidei actus exercere, per quos non habitu tantum, ut in Baptismo, sed etiam actu constituuntur fideles.

Resp. 7) Omnes legitime baptizati, & ab Anno aetatis 5. 6. 7. 8. & seq. educati inter Catholicos, ac templa Catholicorum vel etiam Sacramenta adire soliti, etiam in foro externo censendi sunt Catholici, & nulla ratione a Curatoribus, Tutoribus, imo nec a Parentibus impediendi, ratio est, quia in negotio Religionis sunt sui juris. Quamobrem etiam filii quorumcumque infidelium usu rationis praediti invitatis parentibus possunt baptizari.

Resp. 8) Peccant igitur omnes, qui ejusmodi pueros vel adolentes a Religione Catholica nituntur abducere, violant jurisdictionem Ecclesiae, cui illi sponte se subjecerunt; Denique agunt contra Instrumentum Pacis, quo omnibus in Imperio conceditur libertas, Religionis Catholicae vel Augustanae Confessionis professionem acceptandi.

N. II.

D. Johann Michael Dillherrns Bedencken, über die *Annos Discretionis.*

Quæritur:

An determinari possit certus annorum numerus, quo pueri vel adolentes sufficientem censeantur habere discretionem Romano-Catholicae, vel Augustanae Confessionis?

Resp. 1) Hoc praesuppono: non hic agi de fide salvifica, quae donum Dei est; nec de scientia aliqua miraculose divinitus infusa; sed de noticia per praeviam Informationem acquisita, & quidem non a puero vel adolente, qui praeter multis aliis praecoqua ingenii felicitate praeditus est: sed a tali, qui hujusmodi est indole, qualis puerorum & adolescentum ut plurimum est; nempe neque nimium capax, neque nimium stupida, sed mediocris & recipiendae institutioni idonea. Huc igitur eorum exempla non pertinent, qui vel miraculose divinitus sunt eruditi, vel singulari ac praematura animi promptitudine scientiam aliquam velociter imbiberunt.

2) Cum Aristoteles Lib. VII. Polit. de liberorum educatione agit, primam annorum puerilium heptada a disciplina capeffenda excludit: sunt, inquit, aetates duae, in quas τὴν παιδείαν, id est, institutionem vel disciplinam dividere necessarium est: post septenarium usque ad pubertatem, & rursus hinc ad annum unum & vigesimum Cap. XVII. In Jure etiam Canonico Contractus Matrimonii ante septennium est invalidus, nisi subsequenter annis confirmetur, cap. un. de Desponsat. impuberum, quod tunc adhuc inter infantes reputentur, ut notat ibi Glossa. Neminem igitur, primo aetatis septennio nihil discretionis tribuendum esse, negaturum arbitror.

3) In veteri Testamento praecipuum erat, ut omnes masculi quotannis tribus Festis solemnioribus Hierosolymam venirent, ut patet Exod. XXIII. it. Deut. XVI. 16. At cum ipsa ratio & aequitas doceret, id ad teneram admodum aetatem non pertinere, locus fuit aequae interpretationi. Et cum tempus lege definitum non esset, relictum arbitrio sapientum; atque